

Sygn. akt II KK 473/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M. P.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 października 2022 r.,
wniosków obrońców skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia
w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Radomiu
z dnia 15 marca 2022 r., sygn. akt V Ka 1011/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił
nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 15 marca 2022 r., sygn. akt V Ka 1011/21, orzekając w sprawie oskarżonego M. P., którego wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. akt II K 2336/19, uznano za winnego popełnienia ciągu przestępstw z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i wymierzono karę 4 lat pozbawienia wolności, zaskarżony apelacjami obrońców wyrok Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

Kasacje od wyroku Sądu odwoławczego wywiedli obrońcy skazanego. Zaskarżając go w całości, obrońcy skazanego sformułowali szereg zarzutów rażącego naruszenia prawa procesowego mającego istotny wpływ na treść orzeczenia. Każdy ze skarżących wniósł również o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, co zostało umotywowane wagą i zasadnością podniesionych zarzutów, dotychczasową niekaralnością skazanego i skutkami wykonywania przez niego kary, zwłaszcza przy uwzględnieniu rodzaju przestępstw, za które został skazany.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wnioski obrońców skazanego nie są zasadne. Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Przepis ten nie precyzuje wprawdzie przesłanek, od których spełnienia zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale mając na uwadze zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wyrażoną w art. 9 k.k.w., muszą być to okoliczności o charakterze wyjątkowym. Za utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego należy uznać pogląd, iż wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03; z dnia 22 lutego 2007 r., Wo 4/07). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy dokonując choćby pobieżnej analizy kasacji, można nabrać przekonania o jej zasadności ze względu na rangę podniesionych zarzutów i ich oczywistą zasadność.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności wniesionych kasacji – co wymaga pogłębionej analizy na rozprawie, lecz oceniając je wyłącznie z perspektywy ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, stwierdzić trzeba, że treść podniesionych w kasacjach obrońców skazanego zarzutów i argumentacja przedstawiona na ich poparcie nie przekonuje o oczywistej, wprost rzucającej się oczy zasadności kasacji. Zauważyć zresztą trzeba, że oskarżyciel publiczny w odpowiedzi na wywiedzione przez obrońców kasacje wniósł o ich oddalenie, jako oczywiście bezzasadnych.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności orzeczono jak w sentencji.

[as]